

Bryssel 25.5.2016
COM(2016) 285 final

2016/0149 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

rajatylittävistä pakettipalveluista

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{ SWD(2016) 166 final }

{ SWD(2016) 167 final }

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

1.1. Tausta

EU:n kuluttajat ja sähköistä kauppaa harjoittavat vähittäismyyjät eivät hyödynnä sisämarkkinoita täysimääräisesti. Vuonna 2014 ainoastaan 15 prosenttia kuluttajista teki verkko-ostoksia muista EU:n maista, vaikka 44 prosenttia teki verkko-ostoksia omassa maassaan. Vuonna 2014 yli kolme neljäsosaa (84 prosenttia) verkkomyynneistä tuli maasta, jossa myyntiyritys sijaitsi.¹ Euroopan parlamentin tutkimuksessa arvioitiin, että täysin toimivien digitaalisten sisämarkkinoiden luominen voisi kasvattaa Euroopan bruttokansantuotetta noin 415 miljardilla eurolla.² Rajatylittävästä sähköisestä kaupankäynnistä saadun hyödyn on arvioitu olevan 0,27 prosenttia bruttokansantuotteesta.³ Rajatylittävä kaupankäynti hyödyttää myös suoraan kansalaisia ja yrityksiä, sillä tuote- ja palveluvalikoima laajenee ja hintakilpailun lisääntyminen laskee hintoja.

On monia syitä sille, miksei toisesta jäsenvaltiosta osteta tai miksei toiseen jäsenvaltioon myydä. Komission tiedonannossa ”Digitaalisten sisämarkkinoiden strategia Euroopalle”⁴ esitetään monia toimenpiteitä, joilla parannetaan kuluttajien ja yritysten verkkotuotteiden ja -palvelujen saatavuutta koko Euroopassa. Näihin toimenpiteisiin kuuluvat perusteettoman maantieteellisen syrjinnän ja muiden asuinpaikkaan tai kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän muotojen torjuminen⁵, tavaroiden verkkomyyntiin ja muuhun etämyyntiin sekä digitaalisen sisällön tarjontaan sovellettavien kuluttajasopimussääntöjen yhdenmukaistaminen edelleen ja kuluttajasuojaa koskevasta yhteistyöstä annetun asetuksen tarkistaminen.

Vuoden 2012 verkkokauppaa käsittelevässä Euroopan komission tiedonannossa⁶ todetaan, että verkkokaupasta tilattujen tavaroiden fyysinen toimittaminen on yksi keskeisistä verkkokaupan kehitykseen vaikuttavista tekijöistä. Komission vuoden 2013 pakettitoimituksia koskevassa etenemissuunnitelmassa⁷ esitettiin siksi toimenpiteitä kolmen tavoitteen saavuttamiseksi: i) läpinäkyvyyden lisääminen ja tiedotuksen parantaminen kaikkien verkkokaupan arvoketjun toimijoiden kannalta, ii) toimitusratkaisujen saatavuuden, laadun ja kohtuuhintaisuuden parantaminen ja iii) valitusten käsittelyn ja kuluttajien oikeussuojakeinojen parantaminen. Parannuksia on saatu aikaan seuraavien osalta: i) palvelujen laatu, mukaan lukien yleispalvelun tarjoajien yhteentoimivuusaloite ja neljäs standardointipyyntö CEN/TC331:lle⁸ ja ii) kuluttajille tiedottaminen ottamalla käyttöön sähköistä kaupankäyntiä koskeva EU:n luotettavuusmerkki⁹. Täydentäviä toimenpiteitä tarvitaan hinnoittelun avoimuuden lisäämiseksi ja viranomaisvalvonnan parantamiseksi, sillä joidenkin rajatylittävien palvelujen hinnat ovat yhä korkeita ja kaikki kansalliset

¹ Flash Eurobarometri nro 413.

² Euroopan parlamentin tutkimuspalvelu, Mapping the cost of Non-Europe, 2014-19, (2015).

³ SWD(2015) 100 final.

⁴ COM(2015) 192 final.

⁵ http://ec.europa.eu/priorities/digital-single-market/docs/dsm-communication_en.pdf

⁶ Komission järjestämään maantieteellistä syrjintää koskevaan kuulemismenettelyyn osallistuneista kuluttajista 83,5 prosenttia oli sitä mieltä, että maantieteelliseen sijaintiin perustuva syrjintä ei ole perusteltua, kun rajatylittävät jakelupalvelut ovat helposti saatavilla ja asiakas on valmis maksamaan lisäkuljetuskustannuksista (<https://ec.europa.eu/digital-agenda>).

⁷ COM(2011) 942 final.

⁸ COM(2013) 886 final.

⁹ Standardointipyyntöä tarkastellaan asiakirjassa Eurooppalaista standardointia koskeva työohjelma vuodeksi 2015 – COM(2014) 500 final, 30.7.2014; asiakirjan hyväksyminen on meneillään.

⁹ Ks. <http://www.emota.eu/#!/publications/c1351> ja <http://www.ecommerce-europe.eu/trustmark>

sääntelyviranomaiset eivät pysty keräämään tietoja, joita tarvitaan pakettimarkkinoiden kehityksen valvomiseksi¹⁰, mikä johtuu niiden toimivaltuuksien ja pakettipalvelujen määritelmien eroista. Kun nykyinen postipalveluja koskeva EU:n sääntelykehys, eli direktiivi 97/67/EY, laadittiin, siinä keskityttiin ensisijaisesti kirjepostiin, ja useimmat pakettipalvelut eivät kuuluneet yleispalvelun soveltamisalaan¹¹, kun taas nykyään kirjeiden osuus on alle puolet Euroopan postialan tuloista.¹²

Kuluttajat ja pienyritykset toteavat, että pakettitoimitusten ongelmat, erityisesti korkeat hinnat, rajoittavat myyntiä toiseen jäsenvaltioon tai ostoksia toisesta jäsenvaltiosta.¹³ Tutkimukset osoittavat, että yleispalvelun tarjoajien rajatylittävien pakettipalvelujen julkiset hinnat ovat usein kolmin- ja jopa viisinkertaiset verrattuna vastaaviin kotimaan hintoihin¹⁴ ja että näitä eroja ei voida selittää kohdemaan työvoimakustannuksilla tai muilla kustannuksilla. Näennäisesti samankaltaisten lähtöjäsenvaltioiden perimät, vertailukelpoisten etäisyyksien mukaan määritetyt hinnat vaihtelevat huomattavasti ilman selkeää selittävää kustannustekijää.

Rajatylittävien pakettipalvelujen korkeille hinnoille on moninaisia syitä. Ensinnäkin rajatylittävälle pakettipalvelumarkkinoille on ominaista suhteellisen suuret markkinoille pääsyn esteet (esim. uponneet kustannukset). Nämä voivat rajoittaa maantieteellisesti laajoille markkinoille pääsyä, sillä laajojen jakeluverkostojen (ja säännöllisten tai pysyvien palvelujen) kehittämisestä aiheutuu toimijoille suuria kiinteitä kustannuksia. Jos kilpailua esiintyy, se koskee lähinnä suurten määrien lähettäjiä, kuten suuria sähköistä kauppaa harjoittavia vähittäismyyjiä, jotka pystyvät neuvottelemaan hinnoista jakelualan toimijoiden kanssa. Pienet vähittäismyyjät ja yksittäiset kuluttajat (jotka eivät yleensä lähetä riittäviä määriä, jotta he voisivat neuvotella alennuksista¹⁵) maksavat huomattavasti korkeampia julkisia¹⁶ hintoja rajatylittävistä pakettipalveluista. Heidän käytettävissään on myös vähemmän jakeluvaihtoehtoja, erityisesti syrjäseuduilla¹⁷, missä on myös mahdollista, että ainoastaan yleispalvelun tarjoaja toimittaa lähetyksiä ilman lisämaksuja.¹⁸

¹⁰ BEREC-ERGP Price Transparency and regulatory oversight of cross-border parcels delivery, taking into account possible regulatory insights from the electronic communications sector, 2015.

¹¹ Pakettipalvelut eivät ole myöskään perinteisesti kuuluneet varattujen palvelujen alaan, kuten kirjepostimarkkinat.

¹² Vielä vuonna 2007 kirjepostin osuus oli yli puolet (52 prosenttia) Euroopan postialan tuloista. Vuoteen 2011 mennessä paketti- ja pikalähetysten osuus oli noussut yli puoleen (52 prosenttia). WIK, Main Developments in the Postal Sector (2013).

¹³ European Commission, Consumer survey identifying the main cross-border obstacles to the DSM and where they matter most, 2015. Lokakuussa 2013 tehdystä Erityiseurobarometri 398 -tutkimuksesta käy ilmi, että lähes 40 prosenttia kuluttajista ilmoittaa, etteivät he tee verkko-ostoksia toimitusongelmien vuoksi.

¹⁴ University St Louis (2015) Econometric study on cross-border prices.

¹⁵ Yli puolet vähittäismyyjistä, jotka osallistuivat komission vuonna 2015 järjestämään rajatylittäviä pakettipalveluja koskevaan julkiseen kuulemiseen ja joista suurin osa oli pienyrityksiä, totesi, etteivät ne saaneet alennuksia.

¹⁶ St Louisin yliopiston tutkimuksessa havaittiin, että yleispalvelun tarjoajien perimät rajatylittävien pakettipalvelujen julkiset hinnat ovat usein kolmin- ja jopa viisinkertaiset kotimaan hintoihin verrattuna. Vaikka näistä julkisista hinnoista voidaan joskus antaa alennusta, jos tietyt ehdot täyttyvät, ne ovat silti suhteellisesti korkeammat kuin erikseen neuvotellut hinnat.

¹⁷ FTI (2011) Intra-Community cross-border parcel delivery -tutkimuksessa todettiin, että pakettipalvelumarkkinat olivat kaksitasoisia, erityisesti harvaan asutuilla alueilla, missä satunnaisilla ja pienten määrien lähettäjillä ei useinkaan ole mitään vaihtoehtoa kansallisille postialan toimijoille, minkä vuoksi ne maksavat korkeampia hintoja, kun taas suurten määrien lähettäjien markkinoiden havaittiin olevan kilpailukykyisiä.

¹⁸ Esimerkiksi DHL veloittaa 20,00 euroa (tai 0,30 euroa/kg sen mukaan, kumpi on suurempi) jakelusta syrjäseuduille tai keräilystä syrjäseudulta Suomessa. UPS veloittaa 30 prosenttia enemmän lähetyksistä

Toiseksi tehoton, epäyhtenäinen tai olematon viranomaisvalvonta luo esteitä sisämarkkinoille. Kansallisten säädösten erot ja jäsenvaltioiden erot direktiivin 97/67/EY täytäntöönpanossa ovat johtaneet siihen, että monilla kansallisilla sääntelyviranomaisilla on rajoitettu toimivalta valvoa rajatylittäviä pakettipalvelumarkkinoita. Niillä ei näin ollen ole tietoja, joita tarvitaan mahdollisten markkinahäiriöiden tai sääntelyongelmien tunnistamiseen. Postialan sääntelykehityksen hajanaisuus hankaloittaa myös rajatylittävien pakettipalvelujen tarjoajien toimintaa.

Kolmanneksi pakettipalvelumarkkinoista, kuten saatavilla olevista jakelupalveluista, tarjoajista ja hinnoista, ei ole riittävästi tietoa. Monet yritykset ja yksittäiset kuluttajat ovat tietoisia vain muutamista toimijoista, joita he voisivat käyttää, ja usein he käyttävät yleispalvelun tarjoajan palveluja. Tämän vuoksi uusien toimijoiden on vaikea lisätä markkinaosuuttaan, mikä vähentää olemassa olevien toimijoiden kilpailupainetta, mikä puolestaan vähentää kannustimia palvelujen laadun parantamiseksi ja nostaa hintoja. Tiedotuksen puutteen korjaamiseksi komissio käyttää COSME-ohjelman rahoitusta¹⁹ tukeakseen pakettipalveluja koskevan tiedotusfoorumin perustamista. Tämä foorumin kautta sähköistä kauppaa harjoittavat vähittäismyyjät saavat tietoa mahdollisista jakeluvaihtoehdoista, jolloin ne voivat tehdä parempia valintoja. Foorumin odotetaan ratkaisevan keskipitkällä aikavälillä, miten pienten määrien lähettäjät voivat yhdistää lähetyksensä, jolloin he pystyvät hyötymään alhaisemmista hinnoista. Komission tämän asetuksen säännösten mukaisesti laadittavilla erityisillä verkkosivuilla on linkki tähän foorumiin.

Jotkin sähköistä kauppaa harjoittavat vähittäismyyjät veloittavat asiakkailtaan enemmän jakelusta kuin ne itse maksavat.²⁰ Toiseen maahan tai maan syrjäisille alueille, kuten saarille, toimitettavien lähetysten hinnat vaikuttavat olevan korkeampia. Vaikka jotkin jakelualan toimijat veloittavat korkeampia hintoja syrjäseuduille toimitettavista paketeista, tämä ei koske kaikkia: useimmilla yleispalvelun tarjoajilla on yhtenäinen hinnoittelu jäsenvaltionsa koko alueella.²¹

1.2. Tavoitteet

Asetuksen yleisenä tavoitteena on ratkaista rajatylittäviin pakettipalveluihin liittyvät erityisongelmat. Sillä täydennetään näin ollen edellä esitettyjä toimialaan liittyviä toimia sekä sääntely- ja standardointitoimia. Sen perustana ovat myös direktiivissä 97/67/EY²², sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2002/39/EY²³ ja direktiivillä 2008/6/EY²⁴, (jäljempänä

Amsterdamiin Den Burgiin (Island Texel) kuin Rotterdamista Amsterdamiin. Useimmat yleispalvelun tarjoajat soveltavat yhtenäistä hinnoittelua, eli samaa hintaa, koko valtion alueella.

¹⁹ <http://ec.europa.eu/growth/smes/cosme/>

²⁰ Ks. esimerkiksi Copenhagen Economics (2016) Principles of e-commerce delivery prices.

²¹ Poikkeuksiin kuuluvat La Poste (Ranska), joka soveltaa ”*outré mer*”- hintaa ja Correos (Espanja), jolla on sama hinnoittelu mantereella ja Baleaarien saariryhmällä ja erilliset hinnat Kanariansaarilla, Ceutassa, Melillassa ja Andorrassa.

²² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/67/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 1997, yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä (EYVL L 15, 21.1.1998, s. 14–25).

²³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/39/EY, annettu 10 päivänä kesäkuuta 2002, direktiivin 97/67/EY muuttamisesta yhteisön postipalvelujen kilpailulle avaamisen jatkamiseksi (EYVL L 176, 5.7.2002, s. 21–25).

²⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/6/EY, annettu 20 päivänä helmikuuta 2008, direktiivin 97/67/EY muuttamisesta yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden täysimääräisen toteuttamisen osalta (EUVL L 52, 27.2.2008, s. 3–20).

direktiivi 97/67/EY) annetut rajatylittäviä pakettipalveluja koskevat säännöt, joita se täydentää.

Ehdotuksella on seuraavat erityistavoitteet:

1) tehostaa markkinoiden toimintaa a) tehostamalla ja yhtenäistämällä pakettimarkkinoiden viranomaisvalvontaa ja b) edistämällä kilpailua; ja

2) lisätä hintojen avoimuutta, jotta voidaan a) vähentää perusteettomia hintaeroja ja b) alentaa yksittäisten kuluttajien ja pienyritysten maksamia hintoja, erityisesti syrjäseuduilla.

Nämä erityistavoitteet tukevat digitaalisten sisämarkkinoiden laajempia tavoitteita, jotka ovat rajatylittävän sähköisen kaupankäynnin ja digitaalisen osallisuuden lisääminen.

1.3. Poliittinen tausta

Digitaalisten tavaroiden ja palvelujen saatavuuden parantaminen verkossa on yksi digitaalisten sisämarkkinoiden strategian kolmesta pilarista ja yksi Junckerin komission kymmenestä prioriteetista. Digitaalisten sisämarkkinoiden strategiassa komissio sitoutui toteuttamaan toimia, joilla parannetaan rajatylittävien pakettipalvelujen hintojen avoimuutta ja viranomaisvalvontaa vuoden 2016 ensimmäisellä puoliskolla.

Eurooppa-neuvosto tuki 25.–26. kesäkuuta 2015 pitämässään kokouksessa digitaalisten sisämarkkinoiden strategiaa ja vahvisti, että sitä pitäisi käyttää osallistavan kasvun edistämiseen kaikilla EU:n alueilla.

Televiestinnästä vastaavat ministerit keskustelivat digitaalisten sisämarkkinoiden strategiasta liikenne-, televiestintä- ja energianeuvoston kokouksessa 11.–12. kesäkuuta 2015. Ne olivat tyytyväisiä sen tavoitteisiin ja korostivat digitaalisen talouden merkitystä työllisyyden ja kasvun edistämässä ja EU:n kilpailukyvyn parantamisessa. Kokouksessa korostettiin tarvetta lisätä pakettipalvelujen hinnoittelun avoimuutta koko EU:ssa.

Euroopan parlamentti korosti digitaalisten sisämarkkinoiden toimenpidepaketista antamassaan asiakirjassa²⁵, että vilkas rajatylittävä sähköinen kauppa edellyttää helppokäyttöisiä, kohtuuhintaisia, tehokkaita ja korkealaatuisia pakettipalveluja. Se myös tuki toimenpiteitä, joilla parannetaan hinnoittelun avoimuutta ja lakisäätelistä valvontaa, jonka avulla pyritään rajatylittävien pakettipalvelumarkkinoiden moitteettomaan toimintaan.

2. INTRESSITAHOJEN KUULEMINEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

2.1. Sidosryhmien näkökohdat

Komissio järjesti touko-elokuussa 2015 rajatylittäviä pakettipalveluja koskevan julkisen kuulemisen ja sai 361 vastausta. Kuluttajien ilmoittamat tärkeimmät toimitusongelmat olivat toimituspäivän tai -ajan epävarmuus tai valinnanmahdollisuuden puuttuminen sekä hinnat. Yli kaksi kolmasosa kuluttajista, jotka olivat harkinneet verkko-ostoksia mutta hylänneet tämän mahdollisuuden toimitukseen liittyvien huolenaiheiden vuoksi, ilmoitti syyksi korkeat toimitushinnat. Pienyritykset olivat todennäköisemmin tyytymättömiä pakettipalvelujen hintoihin. Kansalliset postialan toimijat pitivät järjestelmän yhteentoimivuutta keskeisenä tekijänä, jolla voitaisiin parantaa pakettipalveluja, kun taas monet muut jakelualan toimijat

²⁵ 2015/2147 (INI).

katsoivat, että lisäämällä kilpailua voitaisiin saada aikaan parannuksia.²⁶ Kuulemisen yhteydessä saadut vastaukset olivat yhdenmukaisia monien tutkimustulosten kanssa.²⁷

Seminaarissa, joka pidettiin 18 kuukautta vuoden 2013 pakettitoimituksia koskevan etenemissuunnitelman julkaisemisen jälkeen, sähköistä kauppaa harjoittavat vähittäismyyjät totesivat, että vaikka he katsoivat saatavilla olevien pakettipalvelujen parantuneen, lisätoimet ovat tarpeen. Erityistä huolta aiheuttivat rajatylittävien toimitusten ja palautusten korkeat hinnat sekä huono yhteentoimivuus ja jakelualan eri toimijoiden käytön (ja vaihtamisen) hankaluus. Vuoden 2015 kesäkuussa järjestetyssä postidirektiivikomitean kokouksessa selvitettiin kansallisten sääntelyviranomaisten pakettipalvelumarkkinoita koskevia lähestymistapoja, ja aikaisemmissa postidirektiivikomitean kokouksissa on keskusteltu myös rajatylittävistä pakettipalvelumarkkinoista vuoden 2012 vihreän kirjan julkaisemisen jälkeen.

2.2. Asiantuntemus

FTI Consulting²⁸ löysi näyttöä siitä, että yleispalvelun tarjoajilla on markkinavoimaa pienten määrien ja satunnaisten lähettäjien rajatylittävillä pakettimarkkinoilla. Copenhagen Economics²⁹ vahvisti, että rajatylittävien toimitusten hinnat olivat usein kolmin- tai jopa viisinkertaisia kotimaisiin hintoihin verrattuna. St Louisin yliopisto totesi, että yleispalvelun tarjoajien julkaisemat rajatylittävien pakettien (yksittäisten kuluttajien tai pienten yritysten maksamat) hinnat olivat lähes viisinkertaiset verrattuna kotimaan hintoihin ja että kohdemaan työvoimakustannukset tai muut kustannukset eivät tilastojen mukaan näyttäneet vaikuttavan rajatylittävien hintojen ja kotimaan hintojen eroihin.³⁰

Postipalveluja käsittelevä eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmä (ERGP) on tutkinut lukuisia rajatylittäviin pakettipalveluihin liittyviä kysymyksiä, myös oikeusjärjestelmiä³¹, markkinoiden luonnetta ja kilpailun toteutumista³² sekä markkina-analyysia³³. Vuonna 2015 perustettiin yhteinen työryhmä, joka tutkii Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen (BEREC) ohessa, voidaanko sähköisen viestinnän alan sääntelyn tietämystä siirtää pakettialalle.³⁴ Antwerpenin yliopiston tekemässä tutkimuksessa havaittiin, että EU:n pakettimarkkinoista ei ole riittävästi tietoja.³⁵

2.3. Ehdotetun asetuksen vaikutusten arviointi

Komission yksiköt ovat arvioineet eri toimintavaihtoehtojen vaikutuksia parempaa sääntelyä koskevan politiikan mukaisesti.

Ne tutkivat viittä toimintavaihtoehtojen ryhmää. Lisätoimenpiteet, jotka olisivat johtaneet pienten vähittäismyyjien pakettimäärien lisäämiseen, hylättiin, koska COSMEn tukeman tiedotusfoorumin odotetaan kehittävän tätä valmiutta pienten vähittäismyyjien osalta. Hintasääntelyä koskeva vaihtoehto hylättiin, koska se olisi voinut aiheuttaa kilpailun vääristymistä monimutkaisessa markkinaympäristössä erityisesti, kun otetaan huomioon alan sääntelyä ja markkinoita koskevien tietojen puuttuminen. ERGP:n/BEREC:n yhteisessä

²⁶ Lisätietoja kuulemisesta on saatavilla seuraavasta osoitteesta:

http://ec.europa.eu/growth/tools-databases/newsroom/cf/itemdetail.cfm?item_id=8169

²⁷ Ks. esimerkiksi Flash Eurobarometri 413 ja Digital Single Market Consumer Study.

²⁸ FTI Consulting (2011).

²⁹ Copenhagen Economics (2013) E-commerce and delivery.

³⁰ University St Louis (2015).

³¹ ERGP (15) 28.

³² ERGP (14) 26.

³³ ERGP (13) 37.

³⁴ ERGP (15) 32.

³⁵ University of Antwerp (2015) Cross-border parcel logistics.

raportissa vahvistetaan lisäksi, että televiestintäalan ja pakettialan välillä on merkittäviä eroja muun muassa kustannusrakenteessa. Myös perusskenaarion säilyttämistä koskeva vaihtoehto hylättiin, koska tähän mennessä toteutetut toimet eivät ole johtaneet parannuksiin rajatylittävien pakettipalvelujen kohtuuhintaisuuden tai viranomaisvalvonnan osalta.

Kahta vaihtoehtoryhmää tarkasteltiin lähemmin, ja painopiste asetettiin hintojen avoimuuteen ja viranomaisvalvontaan. Postialan toimijoiden ja suurten sähköistä kauppaa harjoittavien vähittäismyyjien erikseen neuvottelemien hintojen avoimuuden lisäämistä³⁶ koskeva vaihtoehto hylättiin, koska suurten määrien lähettäjät voivat hyötyä alennetuista ja neuvotelluista hinnoista. Samoin hylättiin sähköistä kauppaa harjoittavia vähittäismyyjiä koskeva vaatimus julkaista jakelualan toimijoille maksetut hinnat. Vaatimus, jonka mukaan kaikkien toimijoiden on ilmoitettava kansallisille sääntelyviranomaisille mahdollisista hintamuutoksista etukäteen, hylättiin, koska tämä voi aiheuttaa hallinnollisia rasitteita ja estää investointeja ja innovointia.

Vaikutustenarvioinnissa suositeltiin toimenpidepakettia, jolla parannetaan yleispalvelun tarjoajien hintojen avoimuutta, vahvistetaan pakettipalvelujen tarjoajien viranomaisvalvontaa ja täydennetään toimia rajatylittävien pakettipalvelujen laadun ja saatavuuden parantamiseksi.³⁷

Parhaaksi arvioiduilla vaihtoehdoilla ei olisi suoria tai epäsuoria kielteisiä sosiaalisia vaikutuksia. Rajatylittävien pakettipalvelujen kohtuuhintaisuuden parantaminen lisää sähköistä kaupankäyntiä, ja tällä olisi välillisesti myönteinen vaikutus kasvuun ja työllisyyteen sekä kuluttajien, erityisesti syrjäseuduilla asuvien haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden, hyvinvointiin.

Suoria ympäristövaikutuksia ei ole odotettavissa. Hintojen avoimuuden parantaminen tehostaa markkinoita, ja mahdollisia kielteisiä ympäristövaikutuksia (esim. ajoneuvojen päästöjen lisääntyminen) voidaan tasapainottaa myönteisillä vaikutuksilla (esim. rahdin yhdistäminen). Perusoikeuksiin kohdistuvia kielteisiä vaikutuksia ei ole odotettavissa.

3. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

3.1. Oikeusperusta

Ehdotus perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artiklaan, sillä se liittyy pakettipalvelujen sisämarkkinoihin ja niiden toimintaan.

3.2. Toissijaisuusperiaate

Nykyistä sääntelykehystä (direktiiviä 97/67/EY) ei ole pantu täytäntöön siten, että varmistetaan rajatylittävien pakettipalvelujen kohtuuhintaisuus kaikkialla Euroopan unionissa muiden kuin postin yleispalvelujen alalla³⁸. Rajatylittävä jakelu on luonteeltaan useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa harjoitettavaa jakelupalvelua, ja siksi kansalliset sääntelyviranomaiset eivät voi valvoa sitä, sillä ne toimivat toisistaan riippumattomasti, eikä niillä ole tietoa jakelukustannuksista muissa jäsenvaltioissa, kuten kohdejäsenvaltion toimijan lähtöjäsenvaltion toimijalta perimistä päätöksistä. Ongelman taustalla olevien syiden

³⁶ Myös tämä vaihtoehto hylättiin, koska se edellyttäisi liiketoiminnan kannalta arkaluonteisten tietojen julkaisemista, mikä tekisi kilpailumenettelystä tehottoman.

³⁷ Vaikutustenarviointiasiakirjat ovat saatavilla osoitteessa http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm

³⁸ Myös yleispalvelun alaan kuuluvien rajatylittävien pakettipalvelujen yhteydessä on esitetty huolenaiheita siitä, että nämä palvelut eivät ole kohtuuhintaisia postipalveludirektiivin 12 artiklassa tarkoitetulla tavalla.

ratkaisemiseksi tarvitaan EU:n tason toimia. Kansalliset sääntelyviranomaiset vastaavat rajatylittävien palvelujen kohtuuhintaisuuden arvioimisesta kyseisen jäsenvaltion markkinaolosuhteiden perusteella.

Lisäksi pakettialan toimijoiden viranomaisvalvontaa koskevien kansallisten sääntöjen erot, jotka ovat direktiivin 97/67/EY vastaisia, luovat oikeudellista epävarmuutta ja esteitä postipalvelujen sisämarkkinoilla. On ryhdyttävä EU:n tason toimiin, jotta määritetään vähimmäisvaatimukset kaikkien postialan toimijoiden viranomaisvalvonnalle kaikkialla unionissa ja vältetään siten sääntelyn hajanaisuus.³⁹ Toissijaisuusperiaatetta noudatetaan, sillä EU:n toimet ovat välttämättömiä mainittujen esteiden poistamiseksi sisämarkkinoilta.

3.3. Suhteellisuusperiaate

Asetuksessa ehdotetut unionin toimet rajoittuvat siihen, mikä on tarpeen määritettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi. Pakettijakelualan toimijoiden itsesääntely ei ole johtanut muutoksiin viranomaisvalvonnassa tai hintojen avoimuudessa eikä rajatylittävien pakettipalvelujen kohtuuhintaisuutta koskeviin konkreettisiin parannuksiin pienten lähettäjien kannalta.

Hintojen avoimuuden parantamiseen tähtäävät toimenpiteet ovat oikeasuhteisia, sillä ne on rajattu ja kohdennettu ensisijaisesti sellaisille markkinasegmenteille, joilla on todistetusti vain vähän valinnanvaraa, joka yhdessä rajatylittävien pakettijakelumarkkinoiden rakenteellisten erityispiirteiden kanssa (esim. korkeat uponneet kustannukset ja mittakaavaedut) johtaa siihen, että pienten määrien lähettäjiltä peritään korkeita maksuja rajatylittävistä pakettipalveluista. Lähinnä suurten sähköistä kauppaa harjoittavien vähittäismyyjien erikseen kaupallisesti neuvottelemat hinnat (joita tarjoavat myös muut toimijat kuin yleispalvelujen tarjoajat) eivät kuulu hinnoittelun avoimuutta edistävien toimien soveltamisalaan, vaikka jälkikäteen tehtävä kilpailunvalvonta kattaa edelleen kaikki toimijat ja kaikki markkinasegmentit. Paketit, jotka kuuluvat yleispalveluvelvoitteen piiriin, joka edellyttää, että hinnat ovat kohtuullisia, kustannuslähtöisiä, avoimia ja syrjimättömiä, vaihtelevat jäsenvaltioittain, joten tällaisia palveluja ei voida verrata suoraan toisiinsa eri puolilla unionia, eikä direktiivin 97/67/EY täytäntöönpanolla saavutettaisi haluttua tulosta.

Vain yhteen jäsenvaltioon sijoittautuneet pienet yritykset ja mikroyritykset (jakelijat, joilla on alle 50 työntekijää) vapautetaan tästä vaatimuksesta, jotta minimoidaan sellaisiin pienimpiin yrityksiin kohdistuvat hallinnolliset rasitteet, joilla ei ole rajatylittävää toimintaa. Asetuksella parannetaan toimenpiteen soveltamisalaan kuuluvien toimijoiden varmuutta oikeudellisista velvoitteista ja vältetään hajanaisuutta EU:ssa.

3.4. Toimintatavan valinta

Komissio ehdottaa asetusta, koska sillä poistetaan sisämarkkinoiden esteitä ja täydennetään nykyistä postipalvelujen sääntelyjärjestelmää. Siihen sisältyvät etenkin kansallisia sääntelyviranomaisia ja pakettijakelualan toimijoita koskevat suoraan sovellettavat velvollisuudet; lisäksi se sisältää Euroopan tasolla sovellettavan mekanismin rajatylittävien pakettipalvelujen hintojen avoimuuden varmistamiseksi ja kohtuuhintaisuuden arvioimiseksi. Asetus mahdollistaa myös nopean toiminnan, ja sillä minimoidaan jäsenvaltioille kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisesta aiheutuvia hallinnollisia rasitteita ja estetään muista säädöksistä (kuten direktiivistä) mahdollisesta aiheutuva sääntelyn hajaantuminen edelleen.

³⁹ Esimerkiksi kansallisten sääntelyviranomaisten poikkeavat toimintatavat, joissa asetetaan suurempia rasitteita pakettialan palveluntarjoajille, joiden on noudatettava selvästi erilaisia tietopyyntöjä jokaisessa jäsenvaltiossa, jossa ne toimivat.

3.5. Ehdotuksen rakenne ja tärkeimmät oikeudet ja velvollisuudet

Kohde, soveltamisala ja määritelmät (1 ja 2 artikla)

Asetuksen 1 ja 2 artiklassa esitetään asiaa koskevat yleiset säännökset, soveltamisala ja asiaankuuluvat määritelmät. Määritelmillä täydennetään direktiivin 97/67/EY 2 artiklassa esitettyjä määritelmiä pakettien osalta; ne ovat kaikilta osin yhdenmukaisia direktiivissä esitettyjen määritelmien kanssa. Maailman postiliiton (UPU) hyväksymien asiaa koskevien määräysten mukaisesti ilmaisua päätemaksut käytetään sekä päätemaksuista (joita sovelletaan kirjepostilähetyksiin⁴⁰) että saapuvasta maakuljetuksesta maksettavista maksuosuuksista (joita sovelletaan paketteihin⁴¹). Pakettipalvelujen tarjoajien ja jäsenvaltioiden alan käytännön mukaisesti tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat paketit, jotka painavat enintään 31,5 kilogrammaa. Asetusta ei näin ollen sovelleta logistiikkaan. Sitä ei sovelleta myöskään yksistään kuljetukseen, eli kun kuljetus ei tapahdu lähetysten keräilyyn, lajittelun tai jakelun yhteydessä.⁴² Direktiivin 97/67/EY asiaa koskevien säännösten, tarkemmin sanottuna 2 artiklan 1 ja 1 a kohdan, mukaisesti⁴³ asetuksessa ei myöskään edellytetä, että kaikki 2 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa mainitut toimet toteutetaan kumulatiivisesti.

Tietojen antaminen (3 artikla)

Säännöksellä selvennetään, että tietojen antaminen kansallisille sääntelyviranomaisille koskee kaikkia pakettipalvelujen tarjoajia, joilla on yli 50 työntekijää ja jotka ovat sijoittautuneet useampaan kuin yhteen jäsenvaltioon. Säännöksessä velvoitetaan kansalliset sääntelyviranomaiset seuraamaan markkinoita ja keräämään tietyt tilastotiedot. Säännös koskisi useampaan kuin yhteen jäsenvaltioon sijoittautuneiden ja näin ollen rajatylittäviä palveluja tarjoavien toimijoiden lisäksi vain suurempia toimijoita, jotta varmistetaan, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla on perustiedot sähköisessä kaupassa käytettyjen pakettien määrästä. Säännöksellä velvoitetaan kaikki pakettipalvelujen tarjoajat, joilla on yli 50 työntekijää, toimittamaan tietyt tiedot joka vuosi. Tavoitteena on yhdenmukaistaa ja selventää nykyisiä hajaantuneita sääntelytoimivaltuuksia ja hyödyntää parhaita käytäntöjä. Lisäksi tällaisista entistä yhdenmukaisemmista velvoitteista on hyötyä Euroopan laajuisille pakettipalvelujen tarjoajille, joihin sovelletaan tällä hetkellä eri jäsenvaltioiden poikkeavia tietopyyntöjä. Vaikka perustietovaatimukset määritetään 3 artiklassa, tietojen toimittamisessa käytettävä lomake hyväksyttäisiin täytäntöönpanosäädöksellä. Postipalveluja käsittelevän eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmän (ERGP) tulisi antaa tässä yhteydessä teknisiä neuvoja, mutta komission tehtävänä on vahvistaa käytettävä lomake.

Hintojen ja päätemaksujen avoimuus (4 artikla ja liite)

Asetuksen 4 artiklan 1 kohta sisältää ainoastaan yleispalvelun tarjoajia koskevan velvoitteen, jonka mukaan niiden on toimitettava kansallisille sääntelyviranomaisille joka vuosi (viimeistään 31 päivänä tammikuuta) julkinen luettelo liitteessä mainittujen tiettyjen palvelujen hinnoista, jotka ovat voimassa 1 päivänä tammikuuta kunakin kalenterivuonna. Liitteeseen sisällytetyt, yleispalvelun tarjoajien tarjoamat 15 postilähetystä ovat kaikkein tärkeimmät ja käytetyimmät yksittäisten asiakkaiden ja pienten yritysten näkökulmasta. Muut pakettipalvelujen tarjoajat eivät kuulu tämän kohdennetun säännöksen soveltamisalaan, sillä ne keskittyvät lähtökohtaisesti eri markkinasegmenteille (tarkemmin sanottuna yritysten

⁴⁰ Maailman postiliiton yleissopimuksen 29 artikla.

⁴¹ Maailman postiliiton yleissopimuksen 35 ja 36 artikla.

⁴² Ks. direktiivin 97/67/EY muuttamisesta 20 päivänä helmikuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/6/EY johdanto-osan 17 kappale (EUVL L 52, 27.2.2009, s. 5).

⁴³ Ks. julkisasiamies Jääskisen ratkaisuehdotus DHL International NV, aiemmin Express Line NV, C-148/10, ECLI:EU:C:2011:351, 59 kohta.

välisiin palveluihin ja suuriin vähittäismyyjiin). Kaikki yleispalvelun tarjoajat eivät välttämättä tarjoa kaikkia liitteen a–o kohdassa mainittuja tuotteita, mutta luettelo sisältää kaikkein tärkeimmät kansallisessa ja rajatylittävässä sähköisessä kaupassa käytettävät muut kuin pikalähetykset, jotka ovat lähtökohtaisesti kaikkien unionin kansalaisten saatavilla heidän sijainnistaan riippumatta. Kun perusmaksuja koskevat tiedot toimitetaan kansallisille sääntelyviranomaisille, saadaan luotettavat tiedot, jotka a) julkaistaan komission erityisellä verkkosivustolla ja b) joita käytetään 5 artiklan mukaisessa kohtuuhintaisuuden arvioinnissa.

Tämä velvoite koskee vain hintojen julkista luetteloa, eikä se näin ollen koske alennettuja tai erikseen neuvoteltuja hintoja (jotka perustuvat kaupallisiin näkökohtiin). Komissio julkaisee hinnat viimeistään kunkin kalenterivuoden 30 päivänä huhtikuuta komission Europa-verkkosivuston erillisessä osiossa. Verkkosivusto ei ole luonteeltaan kaupallinen, eikä sivustoa ole tarkoitettu ensisijaisesti muilta toimijoilta, kuten pikalähetyspalvelujen tarjoajilta, saatujen tietojen esittämiseen. Myös muut jakelupalvelujen tarjoajat kuin yleispalvelun tarjoajat voivat toimittaa verkkosivustolle vapaaehtoisesti jakelupalveluja koskevat hintansa, jos kyseiset jakelupalvelut ovat vertailukelpoisia ja lähetykset toimitetaan vastaanottajan kotiin tai toimitiloihin ja jos muut sovellettavat kriteerit täyttyvät (ks. myös johdanto-osan 14 kappale).

Lisäksi 4 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädetään, että yleispalvelun tarjoajien on toimitettava kansallisille sääntelyviranomaisille – ja näiden on toimitettava komissiolle – joka vuosi tiedot päätemaksuistaan (eli lähtöjäsenvaltion yleispalvelun tarjoajan maksut kohdejäsenvaltion yleispalvelun tarjoajalle rajatylittävien lähetysten kuljetus-, lajittelu- ja jakelukustannuksista kohdejäsenvaltiossa). Koska tällaiset tiedot ovat luonteeltaan kaupallisesti arkaluonteisia, niitä ei julkaista, ja ne otetaan huomioon ainoastaan yleishintoja määrittäessä. On kuitenkin tärkeää, että päätemaksut ja niitä koskevat tiedot ovat kansallisten sääntelyviranomaisten ja komission saatavilla, sillä ne ovat välttämättömiä kohtuuhintaisuuden arvioimiseksi 5 artiklan mukaisesti. Sekä hintoja että päätemaksuja koskevien tietojen toimittaminen muodostaa hyvin vähäisen hallinnollisen rasitteen yleispalvelun tarjoajille.

Kohtuuhintaisuuden arvioiminen (5 artikla)

Asetuksen 5 artiklan 1 kohdassa kansalliset sääntelyviranomaiset veloitetaan arvioimaan 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti saatujen yleispalvelun tarjoajien hintojen kohtuullisuutta puolueettomien perusteiden pohjalta. Yleisimmät ja tärkeimmät arvioinnissa huomioon otettavat perusteet esitetään a–c kohdassa esimerkinomaisessa luettelossa. Tällaisia ovat yleiset perusteet, kuten yleispalvelun tarjoajien kotimaan hinnat, lähtöpaikka ja määräpaikka tai päätemaksujen taso. Niitä voidaan täydentää muilla perusteilla, jotka ovat erityisen merkityksellisiä kyseisten hintojen selventämiseksi, kuten erityisillä kuljetus- tai käsittelykustannuksilla tai jakelijoiden kahdenvälisillä määrillä. Jos kansalliset sääntelyviranomaiset katsovat, että rajatylittävät pakettien jakeluhinnat eivät ole kohtuullisia, se pyytää kyseiseltä pakettipalvelun tarjoajalta lisätietoja ja/tai perusteluja. Asetetut määrääjat koskevat tietojen tai perustelujen toimittamista ja niiden tarkoituksena on välttää viivästyminen (1, 3 ja 4 kohta). Asetuksen 5 artiklan 4 kohdan mukaan arvioinnista ja mahdollisista perusteluista on ilmoitettava komission lisäksi myös muille kansallisille sääntelyviranomaisille. Lisäksi arvioinnista olisi ilmoitettava kilpailulain täytäntöönpanosta vastuussa oleville viranomaisille, joihin sovelletaan yhtä lailla salassapitovelvollisuutta. Avoimuutta parantamalla pyritään luomaan merkittäviä paineita muuttaa hintoja, jotka ovat selvästi muita korkeampia ja joita voidaan pitää kalliina tai jopa kohtuuttomina. Koko EU:n kattava avoimuus varmistetaan 5 artiklan 4 kohdalla, jossa säädetään, että komissio julkaisee asiaa koskevalla verkkosivustolla julkisen version kansallisten sääntelyviranomaisten sille toimittamista arvioinneista ja perusteluista. Tämä julkaisu mahdollistaisi sen, että kaikki

asianomaiset osapuolet, myös kuluttajalain täytäntöönpanosta vastuussa olevat viranomaiset, saavat asiasta säännöllisesti tietoa.

Direktiivin 97/67/EY 12 artiklassa vahvistetut kohtuuhintaisuutta, kustannuslähtöisyyttä, avoimuutta ja syrjimättömyyttä koskevat lainsäädännölliset periaatteet koskevat vain paketteja (ja kirjeitä), jotka kuuluvan yleispalveluvelvoitteen piiriin. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi varmistettava, että yleispalvelujen hinnat ovat näiden periaatteiden mukaisia. Kansalliset sääntelyviranomaiset keskittyvät kuitenkin enemmän kansallisiin kuin rajatylittäviin markkinoihin, myös silloin, kun ne tarkastelevat yleispalvelujen piiriin kuuluvien palvelujen kohtuuhintaisuutta. Asetuksen 5 artiklalla laajennetaan näin ollen nimenomaisesti kansallisten sääntelyviranomaisten valvontaa yleispalvelun tarjoajien tuottamiin tiettyihin rajatylittäviin palveluihin, jotka ovat valtaosin samankaltaisia mutta eivät samoja kuin kaikkien jäsenvaltioiden yleispalveluvelvoitteen piiriin kuuluvat palvelut.

Avoimuus ja syrjimätön rajatylittävä käyttöoikeus (6 artikla)

Asetuksen 6 artiklaan on lähinnä koottu ns. REIMS-päätöksissä (jotka liittyvät yleispalvelun tarjoajien vahvistamia kirjeiden ja pakettien päätemaksuja koskevia monenvälisiä rajatylittäviä sopimuksia)⁴⁴ analysoidut periaatteet, ja se perustuu asetuksen 531/2012⁴⁵ 3 artiklassa, joka koskee verkkovierailupalvelujen tukkutasen käyttöoikeutta, vahvistettuihin menettelyllisiin näkökohtiin. Sillä on tarkoitus vahvistaa yleispalvelun tarjoajien – joille säännös on osoitettu – ja muiden sellaisten pakettipalvelujen tarjoajien oikeusvarmuutta, jotka saattavat haluta käyttää rajatylittäviä palveluja. Säännöksessä ei säädetä yleistä käyttöoikeutta koskevista kysymyksistä, joihin sovelletaan mahdollisia kansallisia sääntöjä ja direktiivin 97/67/EY 12 artiklan viidettä luetelmakohtaa. Se ei kata myöskään pääsyä infrastruktuurin tiettyihin osiin, joista säädetään direktiivin 97/67/EY 11 a artiklassa. Oikeusvarmuuden sekä syrjimättömyyden ja avoimuuden periaatteiden vuoksi on välttämätöntä, että kilpaileviin vaihtoehtoihin postialan toimijoihin sovelletaan tasapuolisesti samoja päätemaksutasoja kuin monenvälisten päätemaksusopimusten osapuoliin (eli yleispalvelun tarjoajiin). Tapauskohtaisen arvioinnin perusteella saattaa olla perusteltua, että kolmannet postialan toimijat maksavat joissakin tapauksissa korkeampia päätemaksuja kuin yleispalvelun tarjoajat. Korkeammat päätemaksut saattavat olla perusteltuja, kun sopimuspuolet kykenevät osoittamaan, että lähtöjäsenvaltion palveluntarjoajan maksamat päätemaksut eivät kata sopimuksen käyttöönotosta, toiminnasta ja hallinnoinnista aiheutuvia kustannuksia, muiden kuin nimettyjen postialan toimijoiden lähetysten hyväksymisestä ja käsittelystä aiheutuvia ylimääräisiä kustannuksia ja muita vastaavia kustannuksia. Käyttöoikeus myönnetään lähtökohtaisesti yleispalvelun tarjoajan määrittämässä saapuvan lähetyksen toimipisteessä. On myös tärkeää, että rajatylittävä käyttöoikeus kattaa kaikki asiaa koskevat verkoston osat, riippumatta eroista jakeluverkoston loppupään käyttöoikeuksissa, mukaan lukien etenkin ohjelmistot ja tietojärjestelmät (2 ja 3 kohta) – sillä ne ovat olennainen osa toiminnassa olevia sopimuksia, kuten Interconnect ja muut samankaltaiset mahdolliset tulevat sopimukset.

Seuraamukset (7 artikla)

Tällä vakiosäännöksellä pyritään antamaan kansallisten sääntelyviranomaisten käyttöön tehokkaat, oikeasuhteiset ja varoittavat seuraamukset EU:n oikeuden rikkomisesta.

Uudelleentarkastelulauseke (8 artikla)

⁴⁴ Komission päätös, tehty 23 päivänä lokakuuta 2003, EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä Asia COMP/C/38.170 – uudistettu ilmoitus REIMS II -sopimuksesta (tiedoksiannettu numerolla K(2003) 3892), EUVL 56, 24.2.2004, s. 76.

⁴⁵ EUVL L 172, 30.6.2012, s. 10.

Asetuksen 8 artiklassa säädetään komissiota koskevasta yleisestä uudelleentarkasteluelvoitteesta. Uudelleentarkastelu kattaa etenkin itse asetukseen (a–c luetelmakohtaan) liittyvät kysymykset mutta myös muut toimenpiteet, joilla parannetaan rajatylittävän pakettijakelun saatavuutta, käytettävyyttä ja kohtuuhintaisuutta ja jotka on hyväksytty pakettitoimituksia koskevan vuoden 2013 etenemissuunnitelman yhteydessä (mukaan lukien toimialan aloitteet ja standardointi) ja joilla täydennetään tätä asetusta.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia unionin talousarvioon.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS**rajatylittävistä pakettipalveluista**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹,ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon²,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Rajatylittävien pakettien ja muiden postilähetysten pienten määrien lähettäjiin, erityisesti pieniin ja keskisuuriin yrityksiin ja yksittäisiin kuluttajiin, sovellettavat hinnat ovat yhä suhteellisen korkeat. Tällä on suora kielteinen vaikutus rajatylittävien pakettipalvelujen käyttäjiin, erityisesti sähköisen kaupankäynnin yhteydessä.
- (2) Jäsenvaltioiden kansallisille sääntelyviranomaisille myönnettyissä toimivaltuuksissa on merkittäviä eroja markkinoiden valvonnan ja pakettipalvelujen tarjoajien viranomaisvalvonnan osalta. Tämä on vahvistettu postipalveluja käsittelevän eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmän ja Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen yhteisessä selvityksessä³, ja nämä totesivat, että kansalliset sääntelyviranomaiset tarvitsevat asianmukaisia sääntelyvaltuuksia voidakseen ryhtyä toimenpiteisiin ja että viranomaisilla ei näytä olevan tällaisia valtuuksia kaikissa jäsenvaltioissa. Nämä erot lisäävät valtion rajojen yli toimivien pakettipalvelujen tarjoajien hallinnollisia rasitteita ja sääntöjen noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia. Tällaiset erot muodostavat näin ollen esteen rajatylittävien pakettipalvelujen tarjoamiselle, ja niillä on siten suora vaikutus sisämarkkinoiden toimintaan.
- (3) Rajatylittävien pakettipalvelujen markkinat ovat monimuotoisia ja monimutkaisia, ja eri palveluntarjoajat tarjoavat erilaisia palveluja ja hintoja, jotka määräytyvät lähetysten painon, koon ja muodon, määränpään, lisäarvo-ominaisuuksien, kuten

¹ EUVL C , , s. .² EUVL C , , s. .³ BoR (15) 214/ERGP PL (15) 32.

jäljitettävyyssratkaisujen, sekä lähetysten määrän mukaan. Tämän monimuotoisuuden vuoksi eri palveluntarjoajien pakettipalvelujen laatua ja hintaa on vaikea verrata. Lisäksi pienten määrien lähettäjät, kuten pienet ja keskisuuret yritykset ja kuluttajat, eivät usein ole tietoisia tarjolla olevista eri pakettipalveluista.

- (4) Rajatylittävien pakettipalvelujen kohtuuhintaisuuden parantamiseksi, erityisesti syrjäisillä tai harvaan asutuilla alueilla asuvien käyttäjien osalta, on tarpeen parantaa yleispalvelun tarjoajien tarjoamien tiettyjen rajatylittävien pakettipalvelujen – joita käyttävät useimmiten pienet ja keskisuuret yritykset ja kuluttajat – julkisten hintaluetteloiden avoimuutta. Julkisten luetteloiden avoimuus on tarpeen myös, jotta voidaan käsitellä rajatylittävien pakettipalvelujen korkeita hintoja koskevaa kysymystä ja vähentää tarvittaessa kansallisten ja rajatylittävien pakettipalvelujen perusteettomia hintaeroja.
- (5) Useimmissa jäsenvaltioissa on useita kotimaisia pakettipalvelujen tarjoajia, mutta näistä vain muutamat tarjoavat myös rajatylittäviä pakettipalveluja. Tehokkaan kilpailun turvaamiseksi ja edistämiseksi ja käyttäjien suojaamiseksi on olennaista varmistaa avoin ja syrjimätön oikeus käyttää palveluja ja infrastruktuuria, jotka ovat välttämättömiä rajatylittävien pakettipalvelujen tarjoamiseksi.
- (6) Tällä hetkellä postipalveluja säännellään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/67/EY⁴. Direktiivissä vahvistetaan yhteiset säännöt postipalvelujen ja yleisen postipalvelun tarjoamiseksi unionissa. Siinä keskitytään lähinnä, muttei yksinomaan, kansallisiin yleispalveluihin, eikä siinä käsitellä pakettipalvelujen tarjoajien viranomaisvalvontaa, tiettyjen rajatylittävien pakettipalvelujen hintojen ja päätemaksujen avoimuutta, tiettyjen rajatylittävien pakettipalvelujen hintojen kohtuullisuutta ja tiettyjen rajatylittävien pakettipalvelujen ja/tai infrastruktuurin syrjimätöntä käyttöoikeutta. Tämä asetus täydentää näin ollen rajatylittävien pakettipalvelujen osalta direktiivissä 97/67/EY annettuja sääntöjä.
- (7) Nykyisin arviolta 80 prosenttia sähköisen kaupan postilähetyksistä painaa alle kaksi kilogrammaa, ja ne käsitellään usein kirjepostilähetyksinä. On tärkeää, että näihin postilähetyksiin sovelletaan tätä asetusta, erityisesti hintojen avoimuutta ja niiden kohtuuhintaisuuden arviointia koskevia vaatimuksia.
- (8) Siksi on tärkeää, että pakettipalvelut määritellään selkeästi ja täsmennetään, mitkä postilähetykset tämä määritelmä kattaa. Tämä koskee erityisesti sellaisia muita postilähetyksiä kuin kirjelähetyksiä, joita painonsa vuoksi käytetään yleisesti tavaroiden ja kauppatavaroiden toimituksissa. Tämän asetuksen olisi siksi vakiintuneen käytännön mukaisesti katettava enintään 31,5 kilogramman postilähetykset, sillä keskivertohenkilö ei pysty käsittelemään painavampia lähetyksiä ilman koneita. Nykyisen käytännön ja direktiivin 97/67/EY mukaisesti jokaista postiketjun vaihetta eli keräilyä, lajittelua ja jakelua olisi pidettävä pakettipalveluna. Pelkän kuljetuksen, jota ei toteuteta jonkin edellä mainitun vaiheen yhteydessä, ei pitäisi kuulua pakettipalvelujen piiriin, koska tässä tapauksessa voidaan olettaa, että kyseinen toiminta on osa kuljetusalaa.
- (9) Päätemaksut perustuvat yleispalvelun tarjoajien monen- ja kahdenvälisiin sopimuksiin, ja niillä varmistetaan, että kohdejäsenvaltion yleispalvelun tarjoajalle korvataan

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/67/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 1997, yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä (EYVL L 1, 21.1.1998, s. 14–25).

lähtöjäsenvaltion yleispalvelun tarjoajalle tarjotuista palveluista aiheutuvat kustannukset. Päätemaksut on määriteltävä siten, että ne kattavat direktiivin 97/67/EY 2 artiklan 15 kohdassa määritellyt päätemaksut, joita sovelletaan kirjepostilähetysiin, ja saapuvan lähetyksen jakelumaksut, joita sovelletaan paketteihin.

- (10) Kansallisilla sääntelyviranomaisilla on oltava tilastoja varten tarvittavat tiedot markkinoilla toimivista pakettipalvelujen tarjoajista. Jotta voidaan rajoittaa ainoastaan kansallisilla tai alueellisilla markkinoilla toimivien pienten pakettipalvelujen tarjoajien hallinnollisia rasitteita, on sovellettava kynnysarvoa, joka perustuu palveluntarjoajan palveluksessa olevien ja pakettipalvelujen tarjoamiseen osallistuvien henkilöiden määrään.
- (11) Paikka, johon palveluntarjoaja on sijoittautunut, määritetään unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti. Jos palveluntarjoaja on sijoittautunut useampaan paikkaan, on tärkeää määrittää, mistä sijoittautumispaikasta palvelua tarjotaan.
- (12) Tietojen toimittamisessa kansallisille sääntelyviranomaisille on otettava huomioon, että pakettipalvelujen tarjoajat ovat jo saattaneet antaa tiettyjä tietoja samalle kansalliselle sääntelyviranomaiselle. Pakettipalvelut ovat tärkeitä pienille ja keski suurille yrityksille ja yksittäisille kuluttajille, ja näiden on voitava vertailla helposti eri palveluntarjoajia. Siksi on määritettävä selkeästi palvelut, joiden hinnat yleispalvelun tarjoajien on toimitettava. Komissio julkaisee hinnat erityisellä verkkosivustolla, ja ne muodostavat yhdessä säännöllisesti toimitettavien luottamuksellisten päätemaksujen kanssa perustan kansallisten sääntelyviranomaisten toteuttamalle rajatylittävien pakettipalvelujen kohtuuhintaisuuden arvioinnille. Muut pakettipalvelujen tarjoajat kuin yleispalvelun tarjoajat voivat vapaaehtoisesti toimittaa kansallisille sääntelyviranomaisille vastaavassa muodossa samojen lähetysten hinnat, mikäli tällaiset lähetykset toimitetaan vastaanottajan kotiin tai toimitiloihin.
- (13) Tiettyihin kooltaan ja mitoiltaan pieniin postilähetysiin ei pitäisi soveltaa hintojen avoimuutta koskevia velvoitteita. Postilähetysten, joihin sovelletaan tällaisia vaatimuksia, olisi siksi oltava leveydeltään vähintään 20 millimetriä.
- (14) Kun kansalliset sääntelyviranomaiset arvioivat vuosittain hintojen kohtuullisuutta, niiden olisi käytettävä puolueettomia perusteita, kuten lähtöjäsenvaltion ja kohdejäsenvaltion yleispalvelun tarjoajan kotimaan hintoja ja päätemaksujen tasoa. Tällaisia yleisiä perusteita voidaan täydentää muilla erityisen merkityksellisillä perusteilla kyseisten hintojen selventämiseksi, kuten erityisillä kuljetus- tai käsittelykustannuksilla ja rajatylittävien pakettipalvelujen tarjoajien kahdenvälisillä määrillä.
- (15) Alueellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden suojelemiseksi kahteen tai useampaan jäsenvaltioon toimitettavien rajatylittävien lähetysten hintojen olisi oltava yhdenmukaisia. Tässä yhteydessä on otettava huomioon, että sähköinen kauppa tarjoaa harvaan asutuilla alueilla uusia mahdollisuuksia taloudelliseen toimintaan. Siksi on välttämätöntä, että pakettipalvelujen kohtuuhintaisuuden arvioinnissa otetaan kaikilta osin huomioon mahdollinen yhtenäinen hinnoittelu.
- (16) Pakettipalvelujen kotimaan ja rajatylittävien hintojen väliset merkittävät erot on perusteltava käyttämällä puolueettomia kriteerejä, kuten kuljetukseen liittyviä lisäkustannuksia ja kohtuullista voittomarginaalia. Pakettipalveluja tarjoavia yleispalvelun tarjoajia olisi vaadittava esittämään tällaiset perustelut viipymättä.
- (17) Koko unionin kattavan avoimuuden varmistamiseksi kansallisten sääntelyviranomaisten analyysi olisi toimitettava muiden jäsenvaltioiden kansallisille

sääntelyviranomaisille ja komissiolle. Kansallisten sääntelyviranomaisten ja komission on varmistettava luottamuksellisuus. Komissio voi myös pyytää postipalveluja käsittelevää eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmää toimittamaan unionin laajuisen analyysin kansallisten tietojen pohjalta.

- (18) Pakettipalveluja tarjoavat yleispalvelun tarjoajat voivat tehdä monen- ja kahdenvälisiä sopimuksia päätemaksuista ja ottaa käyttöön muita ohjelmia helpottaakseen jakeluverkostojensa yhteenliitettävyyttä. Syrjimättömyyteen liittyvistä syistä kilpaileviin jakelupalvelujen tarjoajiin on sovellettava tasapuolisesti samoja päätemaksuja kuin monenvälisen sopimusten osapuoliin. Voi olla perusteltua, että kolmansien pakettipalvelujen tarjoajien on maksettava joissakin tapauksissa korkeampia päätemaksuja kuin tällaisten sopimusten osapuolena olevien yleispalvelun tarjoajien. Korkeammat päätemaksut saattavat olla perusteltuja, kun monenvälisen sopimuksen osapuolet kykenevät osoittamaan, että lähtöjäsenvaltion kolmansien palveluntarjoajien maksamat päätemaksut eivät kata sopimuksen käyttöönotosta, toiminnasta ja hallinnoinnista aiheutuvia kustannuksia, muiden kuin nimettyjen pakettipalvelujen tarjoajien lähetysten hyväksymisestä ja käsittelystä aiheutuvia ylimääräisiä kustannuksia ja muita vastaavia kustannuksia.
- (19) Käytännössä ja toiminnallisista syistä käyttöoikeus olisi myönnettävä saapuvan lähetyksen toimipaikassa, joka on kohdejäsenvaltion yleispalvelun tarjoajien määrittämä toimipiste tai tila, jossa muut postilähetykset kuin kirjelähetykset luovutetaan.
- (20) Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi voitava toteuttaa tämän asetuksen säännösten noudattamisen seuraamiseksi ja valvomiseksi tehokkaita toimia ja määrätä tehokkaita taloudellisia tai hallinnollisia seuraamuksia, jos säännöksiä rikotaan.
- (21) Koska pakettipalvelumarkkinat muuttuvat nopeasti, komission olisi arvioitava uudelleen asetuksen toimivuutta ja tehokkuutta ja esitettävä säännöllisesti asiaa koskeva kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kertomukseen liitetään mahdolliset uudelleentarkastelua koskevat ehdotukset Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
- (22) Jotta varmistetaan, että pakettipalvelujen tarjoajat panevat yhdenmukaisesti täytäntöön velvoitteensa toimittaa tietoa kansallisille sääntelyviranomaisille, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta tällaisten tietojen esittämiseen käytettävän lomakkeen vahvistamiseksi. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁵ mukaisesti.
- (23) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet, ja asetusta on sovellettava näiden oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti.
- (24) Tämän asetuksen yhteydessä henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä (EU) 2016/680⁶ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679⁷.

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovaltaa (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13–18).

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/680 annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä rikosten ennalta estämistä, tutkimista, paljastamista tai rikoksiin liittyviä syytetoimia tai

- (25) Koska jäsenvaltiot eivät voi yksin riittävällä tavalla saavuttaa asetuksen tavoitteita, joita ovat viranomaisvalvonnan parantamisen edellyttämien sääntelyperiaatteiden ja sääntöjen vahvistaminen, hintojen avoimuuden parantaminen ja rajatylittäviä pakettipalveluja koskevien tiettyjen kilpailua tukevien periaatteiden vahvistaminen, vaan ne voidaan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

ILUKU

Kohde ja määritelmät

1 artikla

Kohde

Tällä asetuksella vahvistetaan direktiivissä 97/67/EY annettujen sääntöjen ohessa erityissäännöt, jotka koskevat:

- a) pakettipalveluihin liittyvää viranomaisvalvontaa;
- b) tiettyjen rajatylittävien pakettipalvelujen hintojen ja päätemaksujen avoimuutta ja tiettyjen rajatylittävien hintojen kohtuullisuutta;
- c) avointa ja syrjimätöntä pääsyä tiettyihin rajatylittäviin pakettipalveluihin ja/tai infrastruktuuriin.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa sovelletaan direktiivin 97/67/EY 2 artiklan määritelmiä.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen määritelmien lisäksi sovelletaan seuraavia määritelmiä:
 - a) ”pakettipalveluilla” tarkoitetaan palveluja, joihin kuuluu muiden postilähetysten kuin kirjelähetysten keräily, lajittelu, kuljetus tai jakelu; pelkkää kuljetusta ei pidetä pakettipalveluna; yli 31,5 kilogrammaa painavien postilähetysten jakelu ei kuulu pakettipalveluihin;
 - b) ”pakettipalvelujen tarjoajalla” tarkoitetaan yritystä, joka tarjoaa yhtä tai useampaa pakettipalvelua;
 - c) ”päätemaksuilla” tarkoitetaan lähtöjäsenvaltion yleispalvelun tarjoajan maksuja kohdejäsenvaltion yleispalvelun tarjoajalle rajatylittävien pakettipalvelujen kustannuksista kohdejäsenvaltiossa.

rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanoa varten sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja neuvoston puitepäätyksen 2008/977/YOS kumoamisesta. (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 89–131).

7

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus). (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1–88).

II LUKU

Viranomaisvalvonta

3 artikla

Tietojen toimittaminen

1. Kaikkien pakettipalvelun tarjoajien on toimitettava seuraavat tiedot sen jäsenvaltion kansallisille sääntelyviranomaisille, johon ne ovat sijoittautuneet:
 - a) palveluntarjoajan nimi, oikeudellinen asema ja muoto, kaupparekisterinumero tai muu vastaava numero, alv-tunnus, toimipaikan osoite ja yhteyshenkilö;
 - b) palveluntarjoajan tarjoamien palvelujen luonne;
 - c) palveluntarjoajan yleiset myyntiehdot, mukaan lukien yksityiskohtainen kuvaus valitusmenettelystä.
2. Jos ensimmäisessä alakohdassa mainitut tiedot muuttuvat, pakettipalvelun tarjoajien on ilmoitettava muutoksesta kansallisille sääntelyviranomaisille 30 päivän kuluessa.
3. Kunkin kalenterivuoden 31 päivään maaliskuuta mennessä kaikkien pakettipalvelun tarjoajien on toimitettava seuraavat tiedot sen jäsenvaltion kansallisille sääntelyviranomaisille, johon ne ovat sijoittautuneet:
 - a) pakettipalvelujen vuosittainen liikevaihto edelliseltä kalenterivuodelta siinä jäsenvaltiossa, johon palveluntarjoaja on sijoittautunut, eriteltynä kansallisia sekä saapuvia ja lähteviä rajatylittäviä postilähetystyksiä koskevien pakettipalvelujen mukaan;
 - b) palveluntarjoajan niiden työntekijöiden määrä, jotka ovat edellisenä kalenterivuonna osallistuneet pakettipalvelujen tarjoamiseen siinä jäsenvaltiossa, johon palveluntarjoaja on sijoittautunut;
 - c) sellaisten enintään 31,5 kilogrammaa painavien muiden postilähetysten kuin kirjelähetysten määrä, jotka on käsitelty edellisenä kalenterivuonna siinä jäsenvaltiossa, johon palveluntarjoaja on sijoittautunut, eriteltynä kansallisten sekä saapuvien ja lähtevien rajatylittävien postilähetysten mukaan.
4. Komission on vahvistettava täytäntöönpanosäädöksellä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamisessa käytettävä lomake. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 9 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
5. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat määrätä 1 ja 2 kohdassa mainittujen vaatimusten lisäksi myös muita tietovaatimuksia, jos ne ovat tarpeen tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi.
6. Pakettipalvelun tarjoajaan, jolla on alle 50 työntekijää, ei sovelleta 1 ja 2 kohdan velvoitteita, paitsi jos kyseinen palveluntarjoaja on sijoittautunut useampaan kuin yhteen jäsenvaltioon.

4 artikla

Hintojen ja päätemaksujen avoimuus

1. Pakettipalveluja tarjoavien yleispalvelun tarjoajien on toimitettava sen jäsenvaltion kansallisille sääntelyviranomaisille, johon ne ovat sijoittautuneet, julkinen luettelo

kunkin kalenterivuoden 1 päivänä tammikuuta voimassa olevista hinnoista, joita ne soveltavat liitteessä lueteltuihin luokkiin kuuluvien postilähetysten jakeluun. Tiedot on toimitettava viimeistään kunkin kalenterivuoden 31 päivään tammikuuta mennessä.

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on toimitettava komissiolle viipymättä ja viimeistään kunkin kalenterivuoden 28 päivänä helmikuuta 1 kohdan mukaisesti saamansa julkiset hintaluettelot. Komissio julkaisee ne erityisellä verkkosivustolla viimeistään kunkin kalenterivuoden 30 päivänä huhtikuuta.
3. Pakettipalveluja tarjoavien yleispalvelun tarjoajien on toimitettava kansallisille sääntelyviranomaisille tiedot kunkin kalenterivuoden 1 päivänä tammikuuta voimassa olevista päätemaksuista, joita ne soveltavat muista jäsenvaltioista lähetettyihin postilähettyksiin. Tiedot on toimitettava viimeistään kunkin kalenterivuoden 31 päivään tammikuuta mennessä.
4. Kansallisten sääntelyviranomaisten on ilmoitettava 3 kohdan mukaisesti saamansa päätemaksuja koskevat tiedot komissiolle ja lähtöjäsenvaltioiden kansallisille sääntelyviranomaisille viimeistään kunkin kalenterivuoden 28 päivänä helmikuuta.

5 artikla

Kohtuuhintaisuuden arvioiminen

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on arvioitava 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimitettujen, julkisten hintaluetteloiden sisältämien rajatylittävien hintojen kohtuullisuutta kolmen kuukauden kuluessa kyseisten tietojen vastaanottamisesta. Arvioinnissa on otettava huomioon etenkin seuraavat seikat:
 - a) vastaavien pakettipalvelujen kotimaan hinnat lähtö- ja kohdejäsenvaltiossa;
 - b) edellä 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti saadut päätemaksut;
 - c) sovelletaanko kahteen tai useampaan jäsenvaltioon yhdenmukaista hinnastoa.
2. Jos kansalliset sääntelyviranomaiset katsovat, että 1 kohdassa tarkoitetut rajatylittävät hinnat eivät ole kohtuullisia, niiden on pyydettävä yleispalvelun tarjoajalta kyseisiä hintoja koskevat tarvittavat lisätiedot ja/tai perustelut.
3. Yleispalvelun tarjoajan on toimitettava kansallisille sääntelyviranomaisille 2 kohdassa tarkoitetut tiedot ja/tai perustelut 15 työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.
4. Kansallisten sääntelyviranomaisten on toimitettava arviointinsa, 3 kohdan mukaisesti annetut tiedot/perustelut mukaan luettuina, komissiolle, muiden jäsenvaltioiden kansallisille sääntelyviranomaisille ja tiedot toimittavan kansallisen sääntelyviranomaisen jäsenvaltiossa kilpailulain täytäntöönpanosta vastuussa oleville kansallisille viranomaisille. Arvioinnista on toimitettava myös julkinen versio komissiolle. Tiedot on toimitettava viimeistään kunkin kalenterivuoden 31 päivänä maaliskuuta.
5. Komissio julkaisee kansallisten sääntelyviranomaisten 4 kohdan mukaisesti toimittaman julkisen version arvioinnista erityisellä verkkosivustolla viimeistään kunkin kalenterivuoden 30 päivänä huhtikuuta.

6 artikla
Avoimuus ja syrjimätön rajatylittävä käyttöoikeus

1. Kun pakettipalveluja tarjoavat yleispalvelun tarjoajat tekevät monenvälisiä sopimuksia päätemaksuista, niiden on hyväksyttävä kaikki kohtuulliset pyynnöt, jotka koskevat pääsyä kaikkiin verkon osiin ja sen liitännäistoimintoihin sekä asiaa koskeviin palveluihin ja tietojärjestelmiin, jotka ovat välttämättömiä rajatylittävien pakettipalvelujen tarjoamiseksi.
2. Käyttöoikeus olisi myönnettävä kohdejäsenvaltiossa sijaitsevassa saapuvan lähetyksen toimipaikassa.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen yleispalvelun tarjoajien on julkaistava viitetarjous. Viitetarjouksen on sisällettävä kaikki asiaan liittyvät ehdot, myös hinnat.
4. Viitetarjouksen on sisällettävä kaikki osatekijät, jotka ovat välttämättömiä edellä 1 kohdassa tarkoitettua käyttöoikeuden saamiseksi, kuten mahdolliset ehdot, joilla rajoitetaan palvelujen saatavuutta ja/tai käyttöä, jos jäsenvaltiot sallivat tällaiset ehdot unionin oikeuden mukaisesti.
5. Kansallisten sääntelyviranomaisten on hyväksyttävä viitetarjous ennen sen julkaisemista. Kansalliset sääntelyviranomaiset määräävät tarvittaessa muutoksia viitetarjoukseen tässä asetuksessa säädettyjen velvoitteiden täyttämiseksi.
6. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen yleispalvelun tarjoajien on tehtävä pyynnöstä ja viitetarjouksen perusteella erillinen tarjous pakettipalvelujen tarjoajalle, joka pyytää mainitussa kohdassa tarkoitettua käyttöoikeutta, viimeistään yhden kuukauden kuluttua pyynnön vastaanottamisesta. Käyttöoikeutta koskevan pyynnön vastaanottavien yleispalvelun tarjoajien ja käyttöoikeutta pyytävien palveluntarjoajien on neuvoteltava vilpittömässä mielessä.
7. Jos 6 kohdassa tarkoitettua erillisen tarjouksen perusteella ei päästä sopimukseen, käyttöoikeutta pyytävä pakettipalvelujen tarjoaja voi toimittaa yleispalvelun tarjoajan tekemän erillisen tarjouksen kansallisille sääntelyviranomaisille. Kansalliset sääntelyviranomaiset muuttavat tarvittaessa viitetarjousta tässä artiklassa säädettyjen velvollisuuksien täyttämiseksi.
8. Käyttöoikeus on taattava toiminnallisesti kohtuullisen ajan kuluessa, joka saa olla enintään kolme kuukautta sopimuksen tekemisestä.

III LUKU

Täytäntöönpano, uudelleentarkastelu ja voimaantulo

7 artikla
Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

Jäsenvaltioiden on toimitettava kyseiset säännökset komissiolle XX mennessä ja ilmoitettava sille viipymättä niihin myöhemmin mahdollisesti tehdyistä muutoksista.

8 artikla
Uudelleentarkastelu

Ennen XX/XX/2019 ja sen jälkeen joka neljäs vuosi komissio toimittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja talous- ja sosiaalikomitealle arviointikertomuksen asetuksen soveltamisesta ja liittää siihen tarvittaessa asetuksen uudelleentarkastelua koskevan ehdotuksen.

Komissio arvioi ainakin seuraavia seikkoja:

- a) onko rajatylittävän pakettipalvelun kohtuuhintaisuus parantunut, myös syrjäisillä tai harvaan asutuilla alueilla sijaitsevien käyttäjien kannalta;
- b) missä määrin pakettipalveluja tarjoavat yleispalvelun tarjoajat ovat myöntäneet 6 artiklassa tarkoitettuja avoimia ja syrjimättömiä tukkutason rajatylittäviä käyttöoikeuksia;
- c) missä määrin kansallisilla sääntelyviranomaisilla on ollut vaikeuksia tämän asetuksen soveltamisessa;
- d) pakettipalvelujen sisämarkkinoiden toteutumiseen tähtäävien muiden aloitteiden edistyminen.

9 artikla
Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa direktiivin 97/67/EY 21 artiklalla perustettu postidirektiivikomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

10 artikla
Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja